

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. gruodžio 21 d. *

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvas prekių judėjimas – SESV 34 straipsnis – Kiekybiniai importo apribojimai – Lygiavertės poveikio priemonės – Nacionalinė reglamentavimo tvarka, ribojanti cigarečių, kurias per tam tikrą laikotarpį galima išleisti vartoti, kiekį iki ribos, atitinkančios vidutinį per paskutinius dvylika mėnesių išleistų vartoti cigarečių mėnesio kiekį – SESV 36 straipsnis – Pateisinimas – Kova su mokesčių vengimu ir piktnaudžiavimu – Visuomenės sveikatos apsauga – Apmokestinimas – Akcizai – Direktyva 2008/118/EB – 7 straipsnis – Prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo momentas – Akcizais apmokestinamų prekių išleidimas vartoti – 9 straipsnis – Prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo sąlygos ir taikomų akcizų tarifas – Taikomos kiekybinės ribos viršijimas – Perviršis – Procedūros pripažinimo įvykdyta deklaracijos pateikimo dieną galiojančio tarifo taikymas“

Byloje C-96/22

dėl *Supremo Tribunal Administrativo* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Portugalija) 2022 m. sausio 12 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2022 m. vasario 11 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

CDIL – Companhia de Distribuição Integral Logística Portugal S.A.

prieš

Autoridade Tributária e Aduaneira

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas E. Regan, teisėjai Z. Csehi, M. Ilešič (pranešėjas), I. Jarukaitis ir D. Gratsias,

generalinis advokatas P. Pikamäe,

posėdžio sekretorė L. Carrasco Marco,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2023 m. kovo 22 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *CDIL – Companhia de Distribuição Integral Logística Portugal S.A.*, atstovaujamos *advogados* A. Moura Portugal ir I. Teixeira,

* Proceso kalba: portugalų.

– Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos P. Barros da Costa, A. Rodrigues ir N. Vitorino,
– Europos Komisijos, atstovaujamos M. Björkland, I. Melo Sampaio ir F. Thiran,
susipažinęs su 2023 m. birželio 8 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 34 straipsnio ir 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB (OL L 9, 2009, p. 12), 7 ir 9 straipsnių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *CDIL – Companhia de Distribuição Integral Logística Portugal S.A.* (toliau – CDIL) ir *Autoridade Tributária e Aduaneira* (mokesčių ir muitų administratorius, Portugalija) ginčą dėl akcizų, kuriuos CDIL turi sumokėti už cigarečių išleidimą vartoti Portugalijoje, perskaiciavimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2008/118

- 3 Direktyvos 2008/118 2, 8, 9 ir 31 konstatuojamosiose dalyse buvo nurodyta:
„(2) Sąlygos skaičiuoti akcizą prekėms, kurias apima [1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva 92/12/EEB dėl bendros tvarkos, susijusios su akcizais apmokestinamais produktais ir jų laikymu, judėjimu ir kontrole (OL L 76, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 179)], turi likti suderintos, kad būtų užtikrintas deramas vidaus rinkos veikimas.
<...>
(8) Kadangi siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, vis dar svarbu, kad akcizų sąvoka ir prievolės juos apskaičiuoti sąlygos būtų vienodos visose valstybėse narėse; Bendrijos lygiu reikia paaiškinti, kada akcizais apmokestinamos prekės yra išleidžiamos vartoti ir kas yra tas asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti akcizus.
(9) Kadangi akcizas yra tam tikrų prekių vartojimui nustatomas mokestis, neturėtų atsirasti prievolė apskaičiuoti mokestį už akcizais apmokestinamas prekes, kurios tam tikromis aplinkybėmis buvo sunaikintos arba negrįžtamai prarastos.
<...>

- (31) Valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti, kad išleistos vartoti prekės būtų paženklintos mokestiniais žymenimis arba nacionaliniais identifikavimo ženklais. Tačiau šių žymenų ar ženklų naudojimas neturėtų tapti kliūtimi Bendrijos vidaus prekybai.

Kadangi šių žymenų ar ženklų naudojimas neturėtų tapti dvigubo apmokestinimo naštos priežastimi, reikėtų aiškiai nurodyti, kad žymenis ar ženklus išleidusi valstybė narė turi grąžinti, atsisakyti reikalauti ar leisti laisvai disponuoti bet kokia tokiems ženkliams gauti sumokėta arba garantuota suma, jeigu akcizai tapo mokėtini ir buvo surinkti kitoje valstybėje narėje.

Tačiau siekiant išvengti bet kokio piktnaudžiavimo, šiuos žymenis ar ženklus išleidusios valstybės narės gali nustatyti, kad suma grąžinama, atsisakoma jos reikalauti ar ja leidžiama laisvai disponuoti tik tuo atveju, jei pateikiami įrodymai, kad žymenys ar ženklai buvo pašalinti ar sunaikinti.“

- 4 Direktyvos 2008/118 1 straipsnio 1 dalyse buvo numatyta:

„Šia direktyva nustatomos bendrosios nuostatos dėl akcizų, kuriais tiesiogiai ar netiesiogiai yra apmokestinamas toliau nurodytų prekių (toliau – akcizais apmokestinamos prekės) vartojimas:

<...>

- c) apdoroto tabako, kurį apima [1995 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 95/59/EB dėl kitų nei apyvartos mokesčių, kurie turi įtakos apdoroto tabako suvartojimui (OL L 291, 1995, p. 40; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 283), 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/79/EB dėl mokesčių, taikomų cigaretėms, derinimo (OL L 316, 1992, p. 8; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 13 t., p. 202) ir 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/80/EB dėl mokesčių, taikomų kitam nei cigaretės pramoniniam tabakui, derinimo (OL L 316, 1992, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 13 t., p. 204)].“

- 5 Direktyvos 2008/118 2 straipsnyje buvo nurodyta:

„Akcizais apmokestinamos prekės yra apmokestinamos:

- a) jų gamybos, įskaitant, atitinkamais atvejais, jų išgavimo [Europos bendrijos] teritorijoje metu;
b) jų importo į Bendrijos teritoriją metu.“

- 6 Šios direktyvos 7 straipsnio 1–3 dalyse buvo nustatyta:

„1. Prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda išleidimo vartoti metu ir išleidimo vartoti valstybėje narė.

2. Šios direktyvos tikslais, „išleidimas vartoti“ – bet kuris iš toliau nurodytų atvejų:

- a) akcizais apmokestinamų prekių išleidimas, įskaitant neteisėtą išleidimą, iš akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo;
b) akcizais apmokestinamų prekių laikymas joms netaikant akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo, jei tos prekės nebuvo apmokestintos akcizais pagal taikomas Bendrijos teisės ir nacionalinės teisės aktų nuostatas;

- c) akcizais apmokestinamų prekių gamyba, įskaitant neteisėtą gamybą, netaikant joms akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo;
- d) akcizais apmokestinamų prekių importas, įskaitant neteisėtą importą, išskyrus atvejus, kai akcizais apmokestinamoms prekėms jas importavus nedelsiant pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas.

3. Išleidimo vartoti laikas yra:

- a) 17 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje nurodytais atvejais – laikas, kai akcizais apmokestinamas prekes priima registruotas gavėjas;
- b) 17 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje nurodytais atvejais – laikas, kai akcizais apmokestinamas prekes priima gavėjas;
- c) 17 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais – laikas, kai akcizais apmokestinamos prekės priimamos tiesioginio pristatymo vietoje.“

7 Minėtos direktyvos 9 straipsnyje buvo nurodyta:

„Taikomos tokios prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo sąlygos ir toks akcizų tarifas, kurie galioja tą dieną, kurią valstybėje narėje, kurioje įvyksta išleidimas vartoti, atsiranda prievolė apskaičiuoti akcizus.

Akcizais apmokestinama, jie renkami ir tinkamais atvejais grąžinami arba atsisakoma jų reikalauti kiekvienos valstybės narės nustatyta tvarka. Valstybės narės turi taikyti tą pačią tvarką nacionalinėms prekėms ir prekėms iš kitų valstybių narių.“

8 Direktyvos 2008/118 11 straipsnio pirmoje pastraipoje buvo nustatyta:

„Greta 33 straipsnio 6 dalyje, 36 straipsnio 5 dalyje ir 38 straipsnio 3 dalyje nurodytų atvejų bei atvejų, numatytų 1 straipsnyje nurodytose direktyvose, akcizą už išleistas vartoti akcizais apmokestintas prekes valstybių narių, kuriose šios prekės išleistos vartoti, kompetentingos institucijos atitinkamo asmens prašymu gali grąžinti arba atsisakyti jo reikalauti valstybių narių nustatytais atvejais bei laikantis sąlygų, kurias valstybė narė nustato siekdama užkirsti kelią bet kokiam galimam vengimui arba piktnaudžiavimui.“

9 Šios direktyvos 39 straipsnio 1 dalyje ir 3 dalies pirmoje pastraipoje buvo nustatyta:

„1. Nedarant poveikio 7 straipsnio 1 dalies taikymui, valstybės narės gali reikalauti, kad akcizais apmokestinamos prekės būtų ženklinamos mokesčiais žymenimis arba nacionaliniais identifikavimo ženklais, kurie mokesčių tikslais būtų naudojami jas išleidus vartoti jų teritorijoje, arba, 33 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje ir 36 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais, – kai jos patenka į jų teritoriją.

<...>

3. Neribodamos jokių nuostatų, kurias jos gali nustatyti siekdamos užtikrinti tinkamą šio straipsnio įgyvendinimą ir užkirsti kelią sukčiavimui, vengimui ar piktnaudžiavimui, taikymo, valstybės narės turi užtikrinti, kad dėl mokesčių žymenų ar nacionalinių identifikavimo ženklų naudojimo neatsirastų kliūčių laisvam akcizais apmokestinamų prekių judėjimui.

<...>“

10 Nuo 2023 m. vasario 13 d. Direktyva 2008/118 buvo panaikinta 2019 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva (ES) 2020/262, kuria nustatoma bendroji akcizų tvarka (OL L 58, 2020, p. 4).

11 Šios direktyvos 8 straipsnyje „Prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo sąlygos ir naudotini akcizų tarifai“ nurodyta:

„Taikomos tokios prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo sąlygos ir toks akcizų tarifas, kurie galioja tą dieną, kurią valstybėje narėje, kurioje įvyksta išleidimas vartoti, atsiranda prievolė apskaičiuoti akcizus.

Akcizais apmokestinama, jie renkami ir tinkamais atvejais grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti kiekvienos valstybės narės nustatyta tvarka. Valstybės narės turi taikyti tą pačią tvarką nacionalinėms prekėms ir prekėms iš kitų valstybių narių.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kai akcizų tarifai pakeičiami, jau išleistų vartoti akcizais apmokestinamų prekių atsargų akcizai, kai tikslinga, gali būti didinami arba mažinami.“

Portugalijos teisė

12 *Código dos Impostos Especiais de Consumo* (Akcizų kodeksas; toliau – CIEC) 8 straipsnyje „Prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimas“ numatyta:

„1. Prievolė apskaičiuoti akcizus nacionalinėje teritorijoje atsiranda 5 straipsnyje nurodytų prekių išleidimo vartoti momentu arba praradimų, kurie turi būti apmokestinami pagal šį kodeksą, konstatavimo momentu.

2. Nacionalinėje teritorijoje taikomas toks akcizų tarifas, koks galioja prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo momentu.“

13 CIEC 9 straipsnyje „Išleidimas vartoti“ nustatyta:

„1. Šiame kodekse akcizais apmokestinamų prekių „išleidimas vartoti“ yra:

- a) šių prekių išleidimas, įskaitant neteisėtą išleidimą, iš akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo;
- b) šių prekių laikymas joms netaikant akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo, kai mokėtini mokesčiai nebuvo renkami;
- c) šių prekių gamyba joms netaikant akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo, kai mokėtini mokesčiai nebuvo renkami;
- d) šių prekių importas, išskyrus atvejus, kai joms iš karto po importo pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas;
- e) šių prekių įvežimas, įskaitant neteisėtą įvežimą, į nacionalinę teritoriją joms netaikant akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo;

f) mokestinių lengvatų taikymo sąlygų išnykimas arba pažeidimas;

<...>

2. Išleidimo vartoti momentas yra:

- a) kai šios prekės, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenamos iš apmokestinamųjų prekių sandėlio registruotam gavėjui – momentas, kai registruotas gavėjas priima prekes;
- b) kai šios prekės, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenamos 6 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytiems gavėjams – momentas, kai minėti gavėjai priima prekes;
- c) pirmesnės dalies f punkte nurodytu atveju – momentas, kai išnyksta arba pažeidžiamos mokestinių lengvatų taikymo sąlygos;
- d) 35 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju – momentas, kai prekės priimamos tiesioginio pristatymo vietoje;

<...>“

14 CIEC 106 straipsnyje „Specialiosios išleidimo vartoti taisyklės“ numatyta:

„1. Išleidžiamoms vartoti cigaretėms galioja sąlygos, taikytinos laikotarpiu nuo kiekvienų kalendorių metų rugsėjo 1 d. iki gruodžio 31 d.

2. 1 dalyje nurodytu laikotarpiu kiekvieno ūkio subjekto per mėnesį išleidžiamas vartoti cigarečių kiekis negali viršyti kiekybinių ribų, nustatomų taikant 10 % padidinimo koeficientą vidutiniam per paskutinių dvylikos mėnesių laikotarpį išleistų vartoti cigarečių mėnesio kiekiui.

3. 2 dalies tikslais mėnesio vidurkio apskaičiavimas grindžiamas bendru išleistų vartoti cigarečių, kurioms netaikomas atleidimas nuo mokesčių, kiekiu laikotarpiu nuo ankstesnių metų rugsėjo 1 d. iki kitų metų rugpjūčio 31 d.

4. Kiekvienas ūkio subjektas ne vėliau kaip kiekvienų metų rugsėjo 15 d. pateikia kompetentingai muitinės tarnybai pirminę deklaraciją, kurioje nurodomas jo mėnesio vidurkis ir nustatoma jam taikytina kiekybinė riba per sąlygų galiojimo laikotarpį.

5. Išimtiniais atvejais, tinkamai pateisinamais staigiu ir ribotą laiką truncančiu pardavimų apimtį pasikeitimu, gali būti leidžiama nesilaikyti minėtos kiekybinės ribos, tačiau į tai neatsižvelgiama apskaičiuojant mėnesio vidurkį kitiems metams.

6. Pasibaigus sąlygų galiojimo laikotarpiui ir vėliausiai iki kiekvienų metų sausio mėnesio pabaigos ūkio subjektas pateikia kompetentingai muitinės tarnybai procedūros pripažinimo įvykdyta deklaraciją, kurioje nurodomas visas faktiškai vartoti išleistų cigarečių kiekis per sąlygų galiojimo laikotarpį.

7. 4 dalyje nurodytą kiekybinę ribą viršijantis cigarečių kiekis apmokestinamas mokesčiu pagal procedūros pripažinimo įvykdyta deklaracijos pateikimo datą galiojantį tarifą, jei konstatuojamas

ribos viršijimas nustačius neatitikimų tarp šiame dokumente ir administratoriaus turimuose dokumentuose pateiktos informacijos, prireikus nepažeidžiant taikytinos pažeidimų nagrinėjimo procedūros.

8. Šiame straipsnyje numatytos taisyklės konkrečiai taikomos Portugalijos žemyninei daliai, Azorų ir Madeiros autonominėms sritims, o ankstesnėse dalyse nurodytos pareigos turi būti įvykdytos toje muitinės tarnyboje, kurioje forminamas išleidimas vartoti.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 15 Pagal Portugalijos teisę įsteigta bendrovė CDIL yra mažmenine tabako gaminių prekyba užsiimanti įmonė, kuri veikia kaip Portugalijos mokesčių ir muitų institucijos įgaliotoji sandėlio savininkė Madeiros autonominėje srityje.
- 16 2010 m. rugsėjo 15 d. CDIL vadovaudamasi CIEC 106 straipsnio 4 dalimi, Funšalio muitinės tarnybai (Portugalija) pateikė pirminę deklaraciją, kurioje nurodė cigarečių, išleistų vartoti per paskutinius dvylika mėnesių, t. y. nuo 2009 m. rugsėjo 1 d. iki 2010 m. rugpjūčio 31 d., mėnesio vidurkį.
- 17 2010 m. rugsėjo 22 d. Funšalio muitinės tarnyba informavo CDIL, kad, remiantis pateikta informacija, sąlygų galiojimo laikotarpiu nuo 2010 m. rugsėjo 1 d. iki 2010 m. gruodžio 31 d. jai buvo nustatyta 1 644 005 cigarečių per mėnesį kiekybinė riba, apskaičiuota pagal CIEC 106 straipsnio 1 ir 2 dalis.
- 18 2010 m. lapkričio 18 d. CDIL pagal CIEC 106 straipsnio 5 dalį paprašė leidimo nesilaikyti šios kiekybinės ribos.
- 19 2011 m. sausio 7 d. Funšalio muitinės tarnyba šį prašymą atmetė, motyvuodama tuo, kad atitinkamos kiekybinės ribos nesilaikymas nebuvo pateisinamas staigiu ir ribotą laiką pasireiškiančiu pardavimų apimties pasikeitimu, kaip to reikalaujama pagal minėtą nuostatą. Tuomet CDIL apskundė šį sprendimą; skundas taip pat buvo atmestas.
- 20 2011 m. sausio 18 d. CDIL pagal CIEC 106 straipsnio 6 dalį pateikė Funšalio muitinės tarnybai procedūros pripažinimo įvykdyta deklaraciją, patvirtinančią, kad nuo 2010 m. rugsėjo 1 d. iki 2010 m. gruodžio 31 d. vartoti išleistų cigarečių kiekis daugiau kaip tris kartus viršijo tam laikotarpiui nustatytą kiekybinę ribą.
- 21 Pagal CIEC 106 straipsnio 7 dalį buvo perskaičiuoti CDIL mokėtini akcizo mokesčiai ir nustatyta 4 607,69 EUR suma pridėdant 1,80 EUR už cigarečių, kurias ji išleido vartoti nuo 2010 m. rugsėjo 1 d. iki 2010 m. gruodžio 31 d. ir kurios viršijo CIEC 106 straipsnio 2 dalyje numatytą kiekybinę ribą, skaičių. Remdamasi CIEC 106 straipsnio 7 dalimi, muitinės tarnyba mokėtinus akcizo mokesčius apskaičiavo pagal tarifą, galiojusį procedūros pripažinimo įvykdyta deklaracijos pateikimo momentu.
- 22 CDIL šį mokesčių perskaičiavimą užginčijo *Tribunal Administrativo e Fiscal do Funchal* (Funšalio administracinis ir mokesčių bylų teismas, Portugalija), tačiau jis 2016 m. birželio 24 d. sprendimu ieškinį atmetė.

- 23 CDIL dėl šio sprendimo padavė apeliacinį skundą *Supremo Tribunal Administrativo* (Aukščiausiasis administracinis teismas), t. y. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 24 Tame teisme CDIL neginčijo, kad viršijo aptariamų sąlygų galiojimo laikotarpiu taikomas kiekybines ribas, bet teigė, kad CIEC 106 straipsnis yra nesuderinamas su Sąjungos teise.
- 25 Pirma, įstatyminės ribos nustatymas cigaretėms, kurias galima išleisti vartoti, yra pagal SESV 34 straipsnį draudžiamas kiekybinis importo apribojimas, kurio negalima pateisinti pagal SESV 36 straipsnį, nes jis praktiškai daro poveikį visų pirma cigaretėms iš kitų valstybių narių.
- 26 Antra, CDIL tvirtina, kad taikant akcizo tarifą, galiojantį procedūros pripažinimo įvykdyta deklaracijos pateikimo dieną, pažeidžiami Direktyvos 2008/118 7 ir 9 straipsniai, pagal kuriuos turi būti taikomos tokios prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo sąlygos ir toks akcizų tarifas, kokie galioja tabako išleidimo vartoti dieną.
- 27 Mokesčių ir muitų institucija savo ruožtu teigia, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama reglamentavimo tvarka nenustato nei kiekybinių apribojimų, nei lygiaverčio poveikio priemonių, galinčių sudaryti kliūčių laisvam prekių judėjimui tarp valstybių narių, nes ji nediferencijuotai taikoma visiems ūkio subjektams.
- 28 Be to, ji tvirtina, kad reglamentavimo tvarka yra suderinama su Direktyva 2008/118, nes pagal ją prievolė apskaičiuoti akcizo mokesčius atsiranda išleidimo vartoti momentu, kaip to reikalaujama pagal Direktyvos 2008/118 7 ir 9 punktus.
- 29 Šiomis aplinkybėmis *Supremo Tribunal Administrativo* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Portugalija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar CIEC 106 straipsnyje nustatytos išleidimo vartoti kiekybinės ribos gali būti kiekybiniai importo apribojimai arba lygiaverčio poveikio priemonės, kaip tai suprantama pagal SESV 34 straipsnį, tiek, kiek dėl jų ekonominės veiklos vykdytojai privalo per paskutinius keturis kiekvienų metų mėnesius pateikti rinkai tokį cigarečių kiekį, kuris neviršytų vidutinio mėnesinio per paskutinių dvylikos mėnesių laikotarpį išleistų vartoti cigarečių kiekio?
2. Ar pagal [Direktyvos 2008/118] 7 ir 9 straipsniuose įtvirtintas nuostatas dėl prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo draudžiama cigarečių kiekį, viršijantį CIEC 106 straipsnio 2 dalyje nustatytą išleidžiamų vartoti prekių kiekybinę ribą, apmokestinti taikant procedūros pripažinimo įvykdyta deklaracijos pateikimo dieną galiojantį tarifą, kaip nurodyta to paties straipsnio 7 dalyje?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 30 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar SESV 34 ir 36 straipsnius reikia aiškinti kaip draudžiančius valstybės narės reglamentavimo tvarką, numatančią, kad cigarečių, kurias ūkio subjektas kas mėnesį išleidžia

vartoti kiekvienais kalendoriniais metais nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 31 d., kiekis negali viršyti vidutinio mėnesinio cigarečių, kurias tas ūkio subjektas išleido vartoti per paskutinius dvylika mėnesių, kiekio, padidinto 10 %.

- 31 Pirmiausia primintina, kad laisvas prekių judėjimas tarp valstybių narių yra vienas iš pagrindinių SESV principų, kurį išreiškia SESV 34 straipsnyje įtvirtintas draudimas valstybių narių tarpusavio prekyboje taikyti kiekybinius importo apribojimus ir bet kokias lygiavėčio poveikio priemones (2023 m. kovo 23 d. Sprendimo *Booky.fi*, C-662/21, EU:C:2023:239, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 32 Viena vertus, tokia priemonė, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuria nustatomos valstybės narės teritorijoje išleidžiamų vartoti cigarečių kiekybinės ribos, nėra „kiekybiniai importo apribojimai“, kaip tai suprantama pagal SESV 34 straipsnį, nes ji neriboja cigarečių, kurias galima importuoti į šią valstybę narę, kiekio.
- 33 Kita vertus, remiantis suformuota jurisprudencija, SESV 34 straipsnyje numatytas kiekybiniam importo apribojimams lygiavėčio poveikio priemonių draudimas apima bet kokią valstybių narių priemonę, galinčią tiesiogiai ar netiesiogiai, faktiškai ar potencialiai trukdyti kitų valstybių narių kilmės prekėms patekti į valstybės narės rinką, nors nei jos tikslas, nei poveikis nėra nepalankiau vertinti kitų valstybių narių kilmės prekių (šiuo klausimu žr. 2023 m. kovo 23 d. Sprendimo *Booky.fi*, C-662/21, EU:C:2023:239, 33 ir 34 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 34 Nagrinėjamu atveju pažymėtina, kad tokia priemonė, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuria atitinkamiems ūkio subjektams nustatomos cigarečių, kurias jie gali išleisti vartoti, kiekybinės ribos, gali juos atgrasyti arba padaryti, jų manymu, mažiau patrauklų cigarečių, kurių kiekis viršija nustatytas ribas, importą į šią priemonę įvedusią valstybę narę.
- 35 Taigi tokia priemonė gali potencialiai kliudyti patekti į atitinkamos valstybės narės rinką cigaretėms, kurias galima importuoti iš kitų valstybių narių, todėl ji yra kiekybiniam apribojimams lygiavėčio poveikio priemonė, kaip tai suprantama pagal SESV 34 straipsnį, iš principo nesuderinama su iš šio straipsnio kylančiomis pareigomis.
- 36 Pagal suformuotą jurisprudenciją nacionalinė reglamentavimo tvarka, kuri yra kiekybiniam apribojimams lygiavėčio poveikio priemonė, vis dėlto gali būti pateisinama SESV 36 straipsnyje išvardytais bendrojo intereso pagrindais arba privalomaisiais bendrojo intereso reikalavimais. Abiem atvejais nacionalinė priemonė turi būti tinkama užtikrinti, kad bus įgyvendintas siekiamas tikslas, ir neviršyti to, kas būtina jam pasiekti (žr., be kita ko, 2023 m. kovo 23 d. Sprendimo *Booky.fi*, C-662/21, EU:C:2023:239, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 37 Šiuo atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama priemone siekiama užkirsti kelią tam, kad tuo metu, kai jau yra žinomas kitais metais cigaretėms taikomas akcizo tarifas, ūkio subjektai išleistų jas vartoti, kaip tai suprantama pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamą nacionalinę reglamentavimo tvarką, siekdami sukaupti dideles atsargas cigarečių, kurioms taikomas mažesnis akcizo tarifas nei tais metais, kuriais jomis bus faktiškai prekiaujama. Taigi atrodo – su sąlyga, kad tai patikrins prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas, – kad šia priemone siekiama kovoti su mokesčių vengimu ir užtikrinti Portugalijos valstybės mokestines pajamas. Portugalijos vyriausybės teigimu, šia priemone taip pat siekiama visuomenės sveikatos tikslo, nes ji turėtų užtikrinti tabako produktams taikomo mokesčio tarifo padidinimo veiksmingumą.

- 38 Šiuo klausimu primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją tikslas kovoti su mokesčių vengimu ir sukčiavimu mokesčių srityje yra vienas iš privalomųjų bendrojo intereso pagrindų, galinčių pateisinti judėjimo laisvių apribojimo nustatymą (2022 m. sausio 27 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija (Pareiga pateikti informaciją mokesčių srityje)*, C-788/19, EU:C:2022:55, 22 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 39 Kaip matyti iš Direktyvos 2008/118 11 straipsnio pirmos pastraipos, 39 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos ir 31 konstatuojamosios dalies, šis tikslas kartu su tikslu kovoti su galimu piktnaudžiavimu yra vienas iš šia direktyva siekiamų tikslų. Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad perteklinio cigarečių pakelių kiekio išleidimas vartoti metų pabaigoje atsižvelgiant į numatomą akcizo padidinimą gali būti tam tikra piktnaudžiavimo forma, kuriai valstybės narės turi teisę užkirsti kelią tinkamomis priemonėmis (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Portugalija*, C-126/15, EU:C:2017:504, 59 ir 60 punktus).
- 40 Be to, taip pat vadovaujantis suformuota jurisprudencija, žmonių sveikatos apsauga yra vienas iš SESV36 straipsnyje išvardytų bendrojo intereso pagrindų, nes Teisingumo Teismas ne kartą yra pripažinęs, kad žmonių sveikatai ir gyvybei tenka pirmąjį reikšmę tarp Sutartimi saugomų gėrių ir interesų (šiuo klausimu žr. 2016 m. spalio 19 d. Sprendimo *Deutsche Parkinson Vereinigung*, C-148/15, EU:C:2016:776, 30 punktą).
- 41 Iš Teisingumo Teismui pateiktos informacijos matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama reglamentavimo tvarka gali atitikti privalomuosius bendrojo intereso pagrindus, galinčius iš principo pateisinti laisvo prekių judėjimo apribojimą, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 42 Kaip matyti iš šio sprendimo 36 punkto, taip pat reikia įvertinti, ar tokia priemonė, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, yra tinkama jos teisėtų tikslų įgyvendinimui užtikrinti ir neviršija to, kas būtina šiems tikslams pasiekti.
- 43 Šiuo požiūriu galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris yra vienintelis kompetentingas vertinti faktines pagrindinės bylos aplinkybes ir aiškinti nacionalinę reglamentavimo tvarką, turi nustatyti, ar ji atitinka šiuos reikalavimus, ir jeigu taip – kiek. Tuo tikslu jis, pasitelkdamas statistinius ir tikslinius duomenis ar kitas priemones, turi objektyviai išnagrinėti, ar atitinkamos valstybės narės institucijos pateikti įrodymai leidžia pagrįstai manyti, kad pasirinktos priemonės yra tinkamos numatytiems tikslams pasiekti, ir ar juos pasiekti galima priemonėmis, kuriomis mažiau ribojamas laisvas prekių judėjimas (šiuo klausimu žr. 2023 m. kovo 23 d. Sprendimo *Booky.fi*, C-662/21, EU:C:2023:239, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 44 Vis dėlto Teisingumo Teismas, kuris turi duoti naudingą atsakymą tam teismui, yra kompetentingas pateikti jam gaires, grindžiamas pagrindinės bylos medžiaga ir jam pateiktomis rašytinėmis pastabomis, kurios padėtų tam teismui priimti sprendimą (2023 m. kovo 23 d. Sprendimo *Booky.fi*, C-662/21, EU:C:2023:239, 44 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 45 Pirma, dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamos nacionalinės reglamentavimo tvarkos tinkamumo nurodytiems tikslams pasiekti pažymėtina, kad ji gali atgrasyti ūkio subjektus metų pabaigoje kaupti cigarečių, faktiškai skirtų parduoti kitais metais, atsargas siekiant neutralizuoti būsimo akcizo tarifo padidinimo poveikį. Priešingai, nesant kiekybinių ribų, per sąlygų galiojimo laikotarpį taikomų rinkai pateiktoms cigaretėms, būtų neveiksmingas būsimo akcizo tarifo padidinimas, dėl kurio paprastai išauga mažmeninė cigarečių pakelių kaina (šiuo klausimu žr. 2010 m. kovo 4 d. Sprendimo *Komisija / Airija*, C-221/08, EU:C:2010:113, 54 punktą ir jame

nurodytą jurisprudenciją), ir taip bent iš dalies būtų neutralizuojamas potencialus tokio padidėjimo atgrasomasis poveikis vartotojams. Taigi konstatuotina, kad tokia reglamentavimo tvarka atrodo tinkama siekti visuomenės sveikatos apsaugos ir kovos su mokesčių vengimu ar piktnaudžiavimu tikslų.

- 46 Antra, kalbant apie tokios priemonės, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, būtinumo vertinimą, reikia pabrėžti, kad, kaip priminta šio sprendimo 40 punkte, visuomenės sveikatai tenka pirmąją reikšmę tarp SESV saugomų gėrių ir interesų ir kad valstybės narės turi nuspręsti, kokio lygio apsaugą ketina suteikti ir kaip šį lygį pasiekti, taigi šiuo požiūriu jos turi diskreciją (šiuo klausimu žr. 2018 m. kovo 1 d. Sprendimo *CMVRO, C-297/16, EU:C:2018:141*, 64 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 47 Be to, pažymėtina, kad neigiamas tokios priemonės, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, poveikis laisvam cigarečių judėjimui neviršija to, kas būtina šia priemone siekiamam tikslui įgyvendinti.
- 48 Šiuo klausimu pasakytina, pirma, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamoje nacionalinėje reglamentavimo tvarkoje kiekvienam ūkio subjektui nustatyta kiekybinė riba apskaičiuojama pagal vidutinį mėnesinį cigarečių, kurias jis išleido vartoti per pastaruosius dvylika mėnesių, kiekį, padidintą 10 %, ir kad ši reglamentavimo tvarka nėra absoliuti, nes CIEC 106 straipsnio 5 dalyje numatyta galimybė nukrypti nuo šios kiekybinės ribos staiga ir ribotam laikui pakitus pardavimų apimčiai.
- 49 Antra, nors tiesa, kad pagal minėtą reglamentavimo tvarką CIEC 106 straipsnio 7 dalyje numatyta galimybė pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą prieš ūkio subjektą, kuris viršijo jam nustatytą kiekybinę ribą, tokia galimybė pati savaime neturi įtakos reglamentavimo tvarkos proporcingumui, jeigu pačios sankcijos, kurios gali būti skirtos pasibaigus šiai procedūrai, yra proporcingos.
- 50 Šios išvados nepaneigia ieškovės pagrindinėje byloje nurodyta aplinkybė, kad nagrinėjama reglamentavimo tvarka, beje, numato, kad, jeigu cigarečių pakeliai buvo pateikti rinkai, jie nebegali būti išleidžiami į apyvartą arba parduodami po metų, einančių po jų išleidimo vartoti, trečio mėnesio. Iš tiesų, priešingai, toks draudimas sustiprina šios reglamentavimo tvarkos veiksmingumą ir nuoseklumą, nes ūkio subjektai skatinami konkrečiais kalendoriniais metais neišleisti vartoti perteklinio cigarečių kiekio laukiant akcizo padidėjimo kitais kalendoriniais metais (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Portugalija, C-126/15, EU:C:2017:504*, 66, 72, 78 ir 79 punktus).
- 51 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį prejudicinį klausimą atsakytina: SESV 34 ir 36 straipsniai turi būti aiškinami kaip nedraudžiantys valstybės narės reglamentavimo tvarkos, kovos su mokesčių vengimu ir piktnaudžiavimu ir visuomenės sveikatos apsaugos tikslais numatančios, kad cigarečių, kurias ūkio subjektas kas mėnesį išleidžia vartoti kiekvienais kalendoriniais metais nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 31 d., kiekis negali viršyti vidutinio mėnesinio cigarečių, kurias tas ūkio subjektas išleido vartoti per paskutinius dvylika mėnesių, kiekio, padidinto 10 %.

Dėl antrojo klausimo

- 52 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2008/118 7 ir 9 straipsnius reikia aiškinti kaip draudžiančius nacionalinę reglamentavimo tvarką, pagal kurią cigarečių kiekiui, viršijančiam joje nurodytą kiekybinę išleidimo vartoti ribą, taikomas akcizų tarifas, galiojęs vėlesnę nei išleidimo vartoti dieną.
- 53 Pirmiausia primintina, kad pagal Direktyvos 2008/118 1 straipsnio 1 dalį ja siekiama nustatyti bendrąją akcizų, tiesiogiai ar netiesiogiai taikomų už akcizais apmokestinamų prekių, įskaitant apdorotą tabaką, vartojimą, tvarką, siekiant visų pirma užtikrinti, kaip nurodyta Direktyvos 2008/118 8 konstatuojamojoje dalyje, kad prievolės apskaičiuoti akcizus sąvoka ir su ja susijusios sąlygos būtų vienodos visose valstybėse narėse (2022 m. birželio 9 d. Sprendimas *IMPERIAL TOBACCO BULGARIA*, C-55/21, EU:C:2022:459, 38 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija), taigi ir užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, garantuojant laisvą atitinkamų prekių judėjimą Europos Sąjungoje (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 13 d. Sprendimo *MONO*, C-326/20, EU:C:2022:7, 28 punktą).
- 54 Visų pirma Direktyvos 2008/118 2 straipsnyje nustatyta, kad apmokestinimo momentas, kaip jis suprantamas pagal šią direktyvą, yra akcizais apmokestinamų prekių gamyba Sąjungos teritorijoje arba jų importas į šią teritoriją (šiuo klausimu žr. 2022 m. birželio 9 d. Sprendimo *IMPERIAL TOBACCO BULGARIA*, C-55/21, EU:C:2022:459, 39 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 55 Vis dėlto pagal minėtos direktyvos 7 straipsnio 1 dalį prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda akcizais apmokestinamų prekių išleidimo vartoti metu ir išleidimo vartoti valstybėje narėje.
- 56 Atsižvelgiant į Direktyvos 2008/118 8 konstatuojamojoje dalyje nurodytą tikslą suderinti prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo momentą ir taip užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, šios direktyvos 7 straipsnio 2 dalyje išvardyti atvejai, pagrindžiantys „išleidimą vartoti“, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą.
- 57 Pagal minėtos direktyvos 7 straipsnio 2 dalies a punktą sąvoka „išleidimas vartoti“, be kita ko, apima akcizais apmokestinamų prekių išleidimą, įskaitant neteisėtą išleidimą, iš akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo, apibrėžto jos 4 straipsnio 7 punkte (2022 m. birželio 9 d. Sprendimo *IMPERIAL TOBACCO BULGARIA*, C-55/21, EU:C:2022:459, 40 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 58 Tokiam režimui būdinga tai, kad akcizai už prekes, kurioms taikomas toks režimas, dar nėra mokėtini, nors apmokestinimo momentas jau įvyko. Taigi, kalbant apie akcizais apmokestinamas prekes, taikant tokį režimą akcizų mokėjimas atidedamas iki momento, kai bus įvykdyta prievolės apskaičiuoti akcizus sąlyga (šiuo klausimu žr. 2022 m. birželio 9 d. Sprendimo *IMPERIAL TOBACCO BULGARIA*, C-55/21, EU:C:2022:459, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 59 Kadangi akcizas, kaip priminta Direktyvos 2008/118 9 konstatuojamojoje dalyje, yra vartojimo mokestis, prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo momentas iš esmės turi būti kuo artimesnis akcizais apmokestinamos prekės vartojimo datai (šiuo klausimu žr. 2022 m. birželio 9 d. Sprendimo *IMPERIAL TOBACCO BULGARIA*, C-55/21, EU:C:2022:459, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 60 Pagal Direktyvos 2008/118 9 straipsnio pirmą pastraipą taikomos tokios prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo sąlygos ir toks akcizų tarifas, kokie galioja tą dieną, kurią valstybėje narėje, kurioje įvyksta išleidimas vartoti, atsiranda prievolė apskaičiuoti akcizus. Šios direktyvos 9 straipsnio antroje pastraipoje, be kita ko, nurodyta, kad akcizais apmokestinama, jie renkami ir tinkamais atvejais gražinami arba atsisakoma jų reikalauti kiekvienos valstybės narės nustatyta tvarka.
- 61 Taigi, kadangi minėtos direktyvos 9 straipsnio pirmoje pastraipoje daroma nuoroda į prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo dieną galiojusią nacionalinę teisę, kiek tai susiję, be kita ko, su apmokestinimo akcizais sąlygų nustatymu, tai neišvengiamai reiškia, kad valstybės narės šioje srityje turi tam tikrus reglamentavimo įgaliojimus (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Portugalija*, C-126/15, EU:C:2017:504, 61 punktą).
- 62 Atsižvelgiant į šio sprendimo 53, 55 ir 56 punktuose primintą Direktyva 2008/118 siekiamą tikslą suderinti prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo momentą ir taip užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, šios direktyvos 9 straipsnio pirmoje pastraipoje minimos „prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo sąlygos“ būtinai turi būti atskiriamos nuo sąlygų, susijusių su pačia prievolės apskaičiuoti akcizus sąvoka, kurios, kaip nurodyta minėtos direktyvos 8 konstatuojamojoje dalyje, turi likti vienodos visose valstybėse narėse.
- 63 Kaip matyti iš minėtos direktyvos 7 straipsnio 1 dalies ir 9 straipsnio pirmos pastraipos formuluotės, pastarosios sąlygos siejamos su prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo momentu, su valstybe nare, kurioje jie turi būti surinkti, ir su data, reikšminga nustatant taikytiną akcizo tarifą.
- 64 Darytina išvada, kad Direktyvos 2008/118 9 straipsnio pirma pastraipa negali būti aiškinama kaip leidžianti valstybėms narėms nukrypti nuo minėtų sąlygų, ypač nuo datos, reikšmingos nustatant taikytiną akcizo tarifą.
- 65 Taigi, kadangi šioje nuostatoje numatyta, kad ši diena turi atitikti prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo dieną, ir, kaip konstatuota šio sprendimo 55 punkte, Direktyvos 2008/118 7 straipsnio 1 dalyje aiškiai ir besąlygiškai nustatyta, kad šios prievolės atsiradimo momentas siejamas su akcizais apmokestinamos prekės išleidimu vartoti, taikytinas akcizo tarifas būtinai turi būti toks, koks galioja išleidimo vartoti momentu.
- 66 Kaip išvados 52 ir 53 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, tokį aiškinimą patvirtina Direktyvos 2008/118 V skyriaus „Akcizais apmokestinamų prekių gabenimas ir apmokestinimas po išleidimo vartoti“ nuostatos, kuriose aiškiai numatyti atvejai, kai prievolė apskaičiuoti akcizus už jau išleistą vartoti prekę atsiranda vėliau, nei ji išleidžiama vartoti. Šios nuostatos reglamentuoja atvejus, kai akcizais apmokestinamas prekė, kuri buvo išleista vartoti vienoje valstybėje narėje, vėliau išvežama į kitą valstybę narę. Kaip išvados 53 punkte pažymėjo generalinis advokatas, neginčijama, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama priemonė nepatenka nė į vieną iš šių situacijų.
- 67 Taigi pagal tvarką, išplaukiančią iš Direktyvos 2008/118, galiojusios iki jos panaikinimo ir pakeitimo Direktyva 2020/262, kurios 8 straipsnio trečia pastraipa šiuo aspektu iš dalies pakeistas Direktyvos 2008/118 9 straipsnis, 7 straipsnio 1 dalies ir 9 straipsnio pirmos pastraipos, valstybės narės negali numatyti, kad cigaretėms, išleistoms vartoti pažeidžiant nacionalinėje reglamentavimo tvarkoje nustatytą kiekybinę ribą, taikomas akcizo tarifas yra vėliau nei jų išleidimo vartoti dieną galiojęs akcizo tarifas.

- 68 Nors, kaip pažymėta šio sprendimo 38 ir 39 punktuose, Direktyva 2008/118 neužkerta kelio valstybėms narėms imtis priemonių, skirtų kovoti su galimu sukčiavimu, mokesčių vengimu ir piktnaudžiavimu, vis dėlto jų reglamentavimo įgaliojimai priimti tokias priemones negali būti įgyvendinami pažeidžiant šios direktyvos nuostatas, visų pirma jos 7 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnio pirmą pastraipą, antraip būtų pakenkta Sąjungos teisės aktų leidėjo siekiamam suderinimo tikslui, be kita ko, nurodytam šios direktyvos 8 konstatuojamojoje dalyje.
- 69 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į antrąją prejudicinę klausimą atsakyтина: Direktyvos 2008/118 7 ir 9 straipsnius reikia aiškinti kaip draudžiančius nacionalinę reglamentavimo tvarką, pagal kurią cigarečių kiekiui, viršijančiam joje nurodytą kiekybinę išleidimo vartoti ribą, taikomas akcizų tarifas, galiojės vėlesnę nei išleidimo vartoti dieną.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 70 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

- 1. SESV 34 ir 36 straipsniai turi būti aiškinami kaip nedraudžiantys valstybės narės reglamentavimo tvarkos, kovos su mokesčių vengimu ir piktnaudžiavimu ir visuomenės sveikatos apsaugos tikslais numatančios, kad cigarečių, kurias ūkio subjektas kas mėnesį išleidžia vartoti kiekvienais kalendoriniais metais nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 31 d., kiekis negali viršyti vidutinio mėnesinio cigarečių, kurias tas ūkio subjektas išleido vartoti per paskutinius dvylika mėnesių, kiekio, padidinto 10 %.**
- 2. 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB, 7 ir 9 straipsniai**

turi būti aiškinami taip:

jais draudžiama nacionalinė reglamentavimo tvarka, pagal kurią cigarečių kiekiui, viršijančiam joje nurodytą kiekybinę išleidimo vartoti ribą, taikomas akcizų tarifas, galiojės vėlesnę nei išleidimo vartoti dieną.

Parašai.